

KNALLFORNØYD: Beboer Anne-Lise Østvang valgte Merete Baraa blant 11 som var inne til intervju. Boligleder Erlend Skåret mener dette er måten å sette medbestemmelse ut i praksis på.

Anne-Lise valgte Merete

Anne-Lise Østvang ble med på jobbintervju da hun skulle ha ny assistent.

TEKST OG FOTO: EIRIK DAHL VIGGEN

– Det er lett å snakke om brukermedvirkning, sier arbeidsleder ved Elverhøy omsorgsboliger på Hamar, Erlend Skåret, men det er ikke så lett å praktisere.

Som vernepleier var han godt kjent med prinsippet om medbestemmelse. Men hvordan kunne de ta det lenger enn husmøter og forslagskasse?

Muligheten åpnet seg da beboer Anne-Lise Østvang sist vinter skulle få ny assistent. Hun ble like godt med på jobbintervjuene.

– Det var moro. Jeg liker å intervjuer folk, sier Anne-Lise, som ved siden av jobben på strikkeverksted tar mediekurs.

– Det gikk bra da jeg intervjuet Merete. Jeg likte henne med en gang, forteller Anne Lise.

Merete Baraa tar deltidsstudiet i vernepleie ved Høgskolen i Lillehammer. Nå er hun sammen med Anne-Lise hver tredje helg. Anne-Lise tar henne i armen.

– Jeg er glad i Merete! Det var jeg som valgte henne.

SELVRÅDERETT

Utviklingshemmede har i liten grad innflytelse på hvilke hjelpere de tilbringer dagene med, enda mange av dem er avhengige av bistand store deler av uka. Retten til innflytelse over hverdagene ble påpekt i Stortingsmeldingen *Frihet og likeverd* sommeren 2013, og videre presisert av Rettighetsutvalget i 2015. Rettighetsutvalget jobber nå med å finne ut hvordan det gode prinsippet kan omsettes i praksis.

INNSPILL: Bofellesskapets forslagkasse blir ofte stående tom. De ville finne en bedre variant av brukermedvirkning.

MEDVIRKNING: Elverhøy bofellesskap tok med en beboer på jobbintervju da hun skulle få ny assistent.

” *Jeg ble både overrasket og glad. Jeg tenkte at her har de tatt brukermedvirkning helt ut.*

Merete Baraa

Erlend Skåret og ledelsen i tjenestene for funksjonshemmede i Hamar tok utvalget på ordet. De tok med Anne-Lise da de skulle intervjuere søkere til jobben. Deltidsjobb her er svært populært blant vernepleierstudentene. Over 50 søknader ble silt ned til 11 intervjuer.

DIREKTE INTERVJU

Erlend og Anne-Lise hadde laget spørsmålene sammen: Hvorfor vil du ha jobben? Hvilke interesser har du?

De ville finne ut om kjemien stemte.

– Jeg visste ikke at Anne-Lise skulle være med, men ble både overrasket og glad, sier Merete.

– Jeg tenkte at her har de tatt brukermedvirkning helt ut.

Intervjuet ble mindre formelt, og det ble mer snakk om Merete som person enn som vernepleier.

– Det var uvant å få tilbakemelding underveis gjennom hele intervjuet. Om at Anne-Lise ville ha meg der. Det var utrolig hyggelig. Jeg gikk derfra i godt humør, uansett hvordan det ville gå med jobben. Jeg følte meg takknemlig over den umiddelbare tilliten.

Og merk: Fagforeningen støttet ansettelsen fullt ut.

FRA ORD TIL HANDLING

Begge foreldrene til Anne-Lise døde for noen år tilbake. Bofellesskapet har 18 ansatte.

– De som jobber her blir ofte de nærmeste i livet til dem som bor her, sier Erlend.

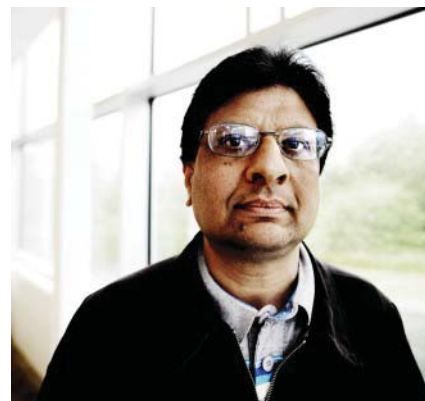
Det er ikke gitt at vernepleiere er gode til å være med folk. Det handler også om kjemi. Alle passer ikke for alle, mener leder for tjenesten for funksjonshemmede, Georg Skutla-berg.

Medbestemmelse på jobbintervju var en nyttig erfaring de vil bruke videre. Anne-Lise Østvang er klar.

– Dere får bare si fra om dere trenger mer hjelp.

edv@lomediamedia.no

Innvandrerbarn vokser opp i fattigdom

Athar Ali, sosionom i barne- og ungdomspsykiatrien i Oslo. Foto: Eirik Dahl Vigen

■ Hele 36 prosent av barn av innvandrere lever i fattigdom, ifølge en rapport fra Statistisk Sentralbyrå referert i Dagsavisen. Tallene er noe høyere for Oslo. Til sammenligning lever fem prosent av barn av norskfødte foreldre i fattigdom.

– Mange får ikke brukt sin utdanning og erfaring fra hjemlandet. I tillegg har mange innvandrere store familier, og kanskje bare en inntekt. Selv om det er flere innvandrerkvinner i arbeidslivet nå enn tidligere er det fortsatt mange store familier som lever på en inntekt, sier klinisk sosionom i barne- og ungdomspsykiatrien i Oslo, Athar Ali, til Dagsavisen.

Ali setter fattigdom blant innvandrere i sammenheng med økt forekomst av psykiske helseproblemer i denne gruppen.

Paradoksalt nok benyttes tilbudet i barne- og ungdomspsykiatrien sjeldnere av etniske minoriteter enn av barn med norskfødte foreldre, ifølge en ny studie fra Velferdsforskningsinstituttet NOVA.

Pårørende blir depriment

■ Pårørende til intensivpasienter får klinisk depresjon og redusert livskvalitet ifølge en kanadisk studie omtalt i Tidsskrift for Den norske Legeforening 5. juli. Sju dager etter at pasienten hadde kommet hjem, rapporterte 53 prosent av de pårørende symptomer på klinisk depresjon. Etter ett år gjaldt dette fremdeles 27 prosent. Helsereelatert livskvalitet var betydelig redusert i hele oppfølgingsperioden.